

Vitalii Krupelnyskiy. On the Economic Activity of a Developer in Organizing Construction

The article is dedicated to the study of the economic activities of a real estate developer in construction organization. The concept of «construction» is analyzed as the content of the category of capital construction and urban planning activities. It is determined that the essence of capital construction consists of production processes that involve the mobilization and utilization of financial, material, and labor resources, with their organizational focus on the creation or improvement of buildings (capital structures) in order to generate profit and/or satisfy social needs. Construction, as a category of urban planning legislation, represents the practical implementation of Article 3 of the Constitution of Ukraine, which requires such organization of production, property, and regulatory measures in urban planning that would best balance the social, environmental, and economic interests for each member of society and corresponds to the human-centeredness of the state's economic policy. A legal characterization of a real estate developer is provided as a subject of entrepreneurial activity in the field of urban planning, to whom the functions of the construction client may be delegated to carry out organizational and economic responsibilities in the construction process. The stages of the construction process, the composition of entities with organizational and economic responsibilities, and the subjects of economic activity involved in legal relationships with whom a real estate developer can ensure the construction process for the client, and implementing their own economic competence, are characterized. The main organizational functions of a real estate developer in the construction process are defined as follows: coordinating the client's legal relationships with entities possessing organizational and economic powers to facilitate the permitting and coordinating procedures in construction; proposing to the client entities engaged in design, construction, and investment in projects, providing authorship, technical supervision, and scientific support in construction; implementing construction financing if stipulated in the contract with the client; planning, managing, coordinating, and controlling the activities of the entities involved in the construction process; performing other functions in construction delegated by the client based on the agreement regarding the organization and/or financing of the construction.

Keywords: real estate developer, organization of construction, real estate developer activity, capital construction, urban planning activity, construction client functions, real estate developer functions.

УДК 346.7

DOI 10.31558/2786-5835.2023.1.3.5

Фатєєв Андрій Олександрович,

здобувач ступеня «Доктор філософії»

Донецького національного університету імені Василя Стуса

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКО-ТОРГОВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

У статті досліджуються проблемні питання правового регулювання господарсько-торговельної діяльності з урахуванням сучасних викликів, зокрема повномасштабної війни, отримання статусу країни-кандидата на членство в ЄС. Автором проаналізовано сучасний стан та законодавчі тенденції до регламентації господарсько-торговельної діяльності та визначено напрями удосконалення правового регулювання такої діяльності у сучасних умовах господарювання. Підкреслюється, що торгівля відіграє значну роль у формуванні економічного потенціалу України. У статті зроблено висновок про те, що господарсько-торговельна діяльність є різновидом господарської діяльності, яка здійснюється суб'єктами господарювання (господарськими організаціями та фізичними особами-суб'єктами підприємницької

діяльності) у сфері товарного обігу на професійних засадах за плату з метою задоволення потреб споживачів. На основі аналізу чинного законодавства України, міжнародних актів регулювання торгівлі обґрунтовується доцільність прийняття спеціального закону щодо господарсько-торгівельної діяльності, який розвиватиме положення Господарського кодексу України щодо форм господарсько-торгівельної діяльності, умов її провадження; особливостей організації окремих видів торгівлі; засобів державного регулювання; державної підтримки суб'єктів господарювання, які здійснюють продаж соціально значущих товарів; прав та обов'язків суб'єктів такої діяльності, захисту їхніх прав та інтересів; істотних умов господарських договорів, що опосередковують господарсько-торгівельну діяльність та відповідальності суб'єктів торгівельної діяльності, саморегулювання такої діяльності. Реалізація зазначених пропозицій сприятиме розвитку внутрішньої торгівлі, підвищенню рівня торгівельного обслуговування споживачів та захисту їхніх прав.

Ключові слова: господарсько-торгівельна діяльність, суб'єкти господарювання, господарське законодавство, воєнний стан, законодавство ЄС, внутрішня торгівля, зовнішня торгівля, саморегулювання, м'яке право.

Постановка проблеми. В умовах повномасштабної війни Україна постає перед новими викликами, що вимагають застосування відповідних заходів для забезпечення стійкості економіки. Торгівля є однією з найважливіших галузей національної економіки, що відіграє значну роль у формуванні економічного потенціалу України та забезпечує задоволення потреб споживачів у товарах та послугах. Із запровадженням воєнного стану суб'єкти господарювання вимушені долати проблеми, пов'язані з доставкою товарів через блокування морських портів, пошкодження інфраструктури, переміщенням працівників та релокацією підприємств; невиконанням (неналежним виконанням) господарських договорів.

Отримання статусу країни-кандидата на членство в ЄС обумовлює забезпечення необхідних умов для інтеграції до внутрішнього ринку ЄС із забезпечення свободи руху товарів, а також подальше наближення вітчизняного законодавства до вимог законодавства ЄС. Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їх державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію), Україна взяла на себе зобов'язання здійснити комплекс заходів задля сприяння торгівлі в частині: удосконалення торгівельного законодавства, забезпечення його прозорості, передбачуваності, недискримінаційності та уніфікованості і ефективності його положень і процедур, а також скорочення витрат і збільшення його передбачуваності для суб'єктів господарювання, зокрема для малих та середніх підприємств (ст. 76); забезпечення узгодженості торгівельної політики та здійснення заходів для сприяння і заохочення торгівлі з метою сталого розвитку (ст. 293). Зобов'язання України передбачено розділом IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» та розділом V «Економічне та галузеве співробітництво» Угоди про асоціацію.

Важливим кроком у напрямі подальшого поглиблення економічної співпраці України з Європейським Союзом (який наразі стає основним напрямом

українського експорту та транзиту) є прийняття Регламенту Європейського Парламенту та Ради № 2022/870 від 30.05.2022 р. про тимчасові заходи з лібералізації торгівлі, що доповнюють торговельні пільги, які застосовуються до українських товарів. Згідно з Регламентом було тимчасово (до 05.06.2023 р.) скасовано мита і квоти на експорт із України. До того ж Конвенцією про спрощення формальностей у торгівлі товарами від 20.05.1987 р., до якої Україна приєдналася відповідно до Закону України від 30.08.2022 р. № 2554-IX, передбачено інструменти для спрощення формальностей у торгівлі товарами шляхом запровадження єдиного адміністративного документа для будь-якої процедури імпорту чи експорту, а також процедури спільного транзиту незалежно від виду та походження товарів.

Згідно з Національною економічною стратегією на період до 2030 р., затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 р. № 179, формування іміджу України як надійного торговельно-економічного партнера, забезпечення взаємовигідної торгівлі з країнами світу та досягнення розширеного доступу до зовнішніх ринків є стратегічними цілями, досягненню яких перешкоджають, серед іншого, застаріле законодавство, недосконалість правового захисту споживачів, зокрема у сфері електронної торгівлі, неефективна система контролю за ринком роздрібною торгівлі. Серед основних завдань для досягнення стратегічних цілей у Стратегії передбачено імплементацію європейських стандартів торгівлі, запровадження правил торгівлі через Інтернет, створення торговельної платформи, забезпечення вільного транскордонного руху товарів в електронній торгівлі [1]. Зазначене обумовлює доцільність переосмислення питань удосконалення правового регулювання господарсько-торговельної діяльності в сучасних умовах господарювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науці проблемні питання організації та здійснення господарсько-торговельної діяльності досліджували О. Вінник, О. Віхров, О. Гончаренко, Н. Дутова, І. Кравець, О. Полтавський, К. Хрімлі та інші.

На доктринальному рівні висловлювалися різні погляди щодо співвідношення понять «торгівля» та «господарсько-торговельна діяльність»: у деяких джерелах термін «торгівля» розглядається у вузькому та широкому розумінні; деякі науковці ототожнюють поняття «торгівля» та «господарсько-торговельна діяльність»; в окремих джерелах зазначається, що поняття «господарсько-торговельна діяльність» є ширшим, ніж «торгівля», співвідносяться як ціле та частина відповідно [2; 3]¹. До того ж у науковій літературі пропонуються різні по-

¹ Детальніше див.: Бондарчук О. Г., Бондарчук О. І. Визначення поняття й змісту оптової та роздрібною торгівлі як однієї з форм господарсько-торговельної діяльності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 1. С. 52–54.

гляди щодо визначення господарсько-торговельної діяльності. Зокрема, Н. Дутова зазначає, що торгівля – це галузь економіки, що обслуговує рух матеріальних благ від виробника до споживача. Суть торговельної діяльності полягає у здійсненні правочинів з оплачуваної передачі товарів від виробника кінцевому споживачу, інколи прямо, однак у більшості випадків – через організації, що створюються з такою метою, і через індивідуальних підприємців, які спеціалізуються та оптовій та роздрібній торгівлі [4, с. 3]. К. Хрімлі пропонує під господарсько-торговельною діяльністю розуміти самостійний вид господарської діяльності, спрямований на реалізацію продукції виробничо-технічного призначення і виробів народного споживання, який здійснюють суб'єкти господарювання незалежно від форм власності, за плату на професійних засадах [5, с. 221].

І. Кравець підкреслює, що важливою ознакою господарсько-торговельних відносин є їх опосередкування як безпосереднього здійснення господарсько-торговельної діяльності, так і (або) організація такої діяльності. Під організацією торгівлі пропонується розуміти створення належних умов для купівлі / продажу майна шляхом укладення договорів купівлі-продажу, поставки завдяки зосередженню покупців та продавців (постачальників) у відповідному місці (на відповідному майданчику електронних торгів), що забезпечує можливість здійснення купівлі-продажу у максимально короткі строки з мінімальними витратами за оптимальними цінами. До форм здійснення організації господарсько-торговельної діяльності дослідниця відносить управління та регулювання такої діяльності, що здійснюють суб'єкти організаційно-господарських повноважень, зокрема органами державної влади, місцевого самоврядування, господарськими об'єднаннями, засновниками / учасниками унітарних підприємств та контролюючими власниками корпоративних прав та іншими суб'єктами, яким організаційно-господарські повноваження делеговані власником відповідного майна [6, с. 72–74].

Не погоджуючись із наведеним твердженням стосовно того, що торговельна діяльність здійснюється на професійних засадах, О. Полтавський зазначає, що у разі здійснення такої діяльності без мети отримання прибутку або при продажі особистих речей зникає необхідність у професійних навичках. Проте професійні навички необхідні у допоміжній діяльності, яка спрямована на забезпечення умов для продажу товарів шляхом надання відповідних послуг, зокрема при здійсненні комерційного посередництва. Через це запропоновано розглядати торговельну діяльність як самостійну, ініціативну діяльність, яка у певних випадках пройшла процедуру легалізації, визначена чинним законодавством, пов'язана з продажем продукції виробничо-технічного призначення, а також товарів народного споживання у відповідних торговельних об'єктах (або торговельних місцях) на підставі усних або письмових договорів, які передбачають

передачу прав власності на такі продукцію та товари, а також допоміжна діяльність, спрямована на забезпечення умов для їх продажу шляхом надання відповідних послуг із метою отримання прибутку [7, с. 20, 22].

З урахуванням зазначеного, **метою** цієї статті є визначення напрямів удосконалення правового регулювання господарсько-торговельної діяльності у сучасних умовах господарювання.

Виклад основного матеріалу. Господарсько-торговельна діяльність залежно від ринку, в межах якого здійснюється товарний обіг, поділяється на внутрішню та зовнішню торгівлю.

Законодавчі засади організації та здійснення господарсько-торговельної діяльності визначено Господарським кодексом України, відповідно до ч. 1 ст. 263 якого така діяльність здійснюється суб'єктами господарювання у сфері товарного обігу, спрямована на реалізацію продукції виробничо-технічного призначення і виробів народного споживання, а також включає допоміжну діяльність, яка забезпечує їх реалізацію шляхом надання відповідних послуг. Утім провадження господарсько-торговельної діяльності ускладнюється відсутністю спеціального закону, який інтегрував би положення щодо різноманітних форм цієї діяльності, умов її провадження; особливостей організації окремих видів торгівлі тощо.

У Податковому кодексі України від 02.12.2010 р. торговельна діяльність визначалася як роздрібна та оптова торгівля, діяльність у торговельно-виробничій (ресторанне господарство) сфері за готівку, інші готівкові платіжні засоби та з використанням платіжних карток. Проте внаслідок податкової реформи та внесення змін відповідно до Закону України від 28.12.2014 р. № 71-VIII визначення торговельної діяльності виключено з Податкового кодексу України. Відповідно до Національного стандарту України ДСТУ 4303:2004 «Роздрібна та оптова торгівля» торговельна діяльність є ініціативною, систематичною, виконуваною на власний ризик для одержання прибутку діяльність юридичних і фізичних осіб щодо купівлі та продажу товарів кінцевим споживачам, або посередницькі операції, або діяльність із надавання агентських, представницьких, комісійних та інших послуг у просуванні товарів від виробника до споживача.

Відсутність єдиного визначення в законодавстві поняття «господарсько-торговельна діяльність» обумовлює проблеми при окресленні кола відносин, які охоплюються цим поняттям. Спроби прийняття спеціального закону щодо господарсько-торговельної діяльності або окремих видів такої діяльності неодноразово приймалися (наприклад, проєкт Закону «Про основні засади торговельної діяльності харчовими продуктами» від 08.10.2021 р. № 6155, «Про внутрішню торгівлю» від 10.11.2011 р. № 9443). Навіть більше, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07.10.2009 р. № 1200-р схвалено Концепцію

проекту Закону України «Про внутрішню торгівлю». Втім досі спеціального закону щодо внутрішньої торгівлі не прийнято.

У главі 30 Господарського кодексу України закріплено форми цієї діяльності (матеріально-технічне постачання і збут; енергопостачання; заготівля; оптова торгівля; роздрібна торгівля і громадське харчування; продаж і передача в оренду засобів виробництва; комерційне посередництво у здійсненні торговельної діяльності та інша допоміжна діяльність по забезпеченню реалізації товарів (послуг) у сфері обігу); господарські договори, якими опосередковується зазначена діяльність (договори контрактації сільськогосподарської продукції, енергопостачання, купівлі-продажу, оренди, міни (бартеру), лізингу та інші).

Особливості правового регулювання окремих видів внутрішньої торгівлі деталізовано низкою законів України: «Про електронну комерцію», «Про товарні біржі», «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», «Про ринок електричної енергії»; численними підзаконними нормативно-правовими актами: Порядок провадження торговельної діяльності та правила торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів (затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 15.06.2006 р. № 833) (далі – Порядок № 833), Правила торгівлі на ринках (затв. наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Міністерства внутрішніх справ України, Державної податкової адміністрації України, Державного комітету стандартизації, метрології та сертифікації України від 26.02.2002 р. № 57/188/84/105), Правила роздрібною торгівлі непродовольчими товарами (затв. наказом Міністерства економіки України від 19.04.2007 р. № 104); Правила роздрібною торгівлі продовольчими товарами (затв. наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 11.07.2003 р. № 185) та ін. Відповідно до п. 3 Порядку № 833 провадження торговельної діяльності торговельна діяльність провадиться суб'єктами господарювання у сфері роздрібною та оптовою торгівлі, а також ресторанного господарства.

Важливим складником регулювання господарсько-торговельної діяльності є етичні кодекси як засоби саморегулювання [8, с. 1], а також торговельні звичаї (внутрішні та міжнародні).

В ЄС питання зовнішньої торгівлі регламентовано Лісабонським договором, угодами про вільну торгівлю, угодами про асоціацію, преференційними торговими угодами, актами інститутів ЄС (численними регламентами та директивами, наприклад, Регламент № 765/2008, Директиви 2001/95/ЄС і 85/374/ЄЕС з питань безпеки продукції та ринкового нагляду). Важливим етапом розвитку правового регулювання торговельної діяльності в законодавстві ЄС стало прийняття пакету актів, що передбачають єдині правила щодо створення цифрового простору, у якому захищені права всіх користувачів цифрових послуг, зокрема:

Регламенту щодо цифрових послуг № 2022/2065 від 19.10.2022 р. (Digital Service Act), що змінює Директиву 2000/13/ЄС щодо електронної торгівлі; а також Регламенту стосовно конкурентного та справедливого цифрового ринку № 2022/1925 від 14.09.2022 р. (Digital Market Act).

Тенденцією у регулюванні зовнішньої торгівлі є недержавна природа значної частини джерел міжнародного торгового права, а стійкою тенденцією його розвитку є підвищення ролі та значення норм м'якого права (*soft law*). М'яко-правовий метод регламентації міжнародної торгівлі, який базується на консенсусі та балансі інтересів учасників міжнародних торговельних відносин, наділений гнучкістю та динамізмом, має переважно «авторитетну» та «експертну» природу, набуває все більшого поширення [9, с. 150]. Прикладами застосування такого методу є Принципи міжнародних комерційних договорів (Принципи УНІДРУА), Trans-Lex (інтернет-кодифікація *lex mercatoria*), розроблені Центром транснаціонального права Університету Колонь, ФРГ (CENTRAL), Принципи європейського договірного права, видані Комісією з європейського договірного права («Принципи Ландо»), Проект Загальної довідкової системи (DCFR). Важливим джерелом регулювання міжнародної та внутрішньої торгівлі є Правила ІНКОТЕРМС, розроблені Міжнародною торговою палатою. Як справедливо зазначається у літературі, поширення актів приватно-правової уніфікації як прояв «м'якого права» у міжнародному торговому праві відображає риси глобалізації права, як-от його транснаціоналізація, професіоналізація, а також деформалізація та децентралізація, що супроводжується «роздержавленням правових режимів», все більшою мультиплікативністю суб'єктів правотворчості та плюралізмом джерел у правовій регламентації суспільних відносин, що стрімко змінюються [9, с. 150, 151–152].

Висновки. Господарсько-торговельна діяльність є різновидом господарської діяльності, що здійснюється суб'єктами господарювання (господарськими організаціями та фізичними особами-суб'єктами підприємницької діяльності) у сфері товарного обігу на професійних засадах за плату з метою задоволення потреб споживачів; поділяється на основну діяльність (спрямована на реалізацію товарів) та допоміжну діяльність, що забезпечує їх реалізацію. Правове регулювання господарсько-торговельної діяльності здійснюється відповідно до Господарського кодексу України; законів України, які регламентують окремі види внутрішньої торгівлі; численних підзаконних нормативно-правових актів (зокрема Правил торгівлі), етичних кодексів, торговельних звичаїв (внутрішніх та міжнародних); міжнародних актів. Одним із напрямів розвитку законодавства України може стати розроблення і прийняття Закону України «Про господарсько-торговельну діяльність», що деталізував би положення Господарського кодексу України щодо форм господарсько-торговельної діяльності, умов її про-

вадження; особливостей організації окремих видів торгівлі; засобів державного регулювання; державної підтримки суб'єктів господарювання, які здійснюють продаж соціально значущих товарів; прав та обов'язків суб'єктів такої діяльності, захисту їхніх прав та інтересів; істотних умов господарських договорів, що опосередковують господарсько-торговельну діяльність та відповідальності суб'єктів торговельної діяльності, саморегулювання такої діяльності. Реалізація зазначених пропозицій сприятиме розвитку внутрішньої торгівлі, підвищенню рівня торговельного обслуговування споживачів та захисту їхніх прав з урахуванням законодавства ЄС.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 р. № 179. *Урядовий портал*. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-nacionalnoyi-eko-a179>
2. Бондарчук О. Г., Бондарчук О. І. Визначення поняття й змісту оптової та роздрібно торгівлі як однієї з форм господарсько-торговельної діяльності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 1. С. 52–54.
3. Поняття «торгівля» та «торговельна діяльність» в межах господарської діяльності, є різні за своїм значенням. Центральне міжрегіональне управління ДПС по роботі з великими платниками податків. 12.08.2022. *Єдиний державний вебпортал електронних послуг*. URL: <https://cvp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/605973.html>
4. Дутова Н. С. Понятие и правовое регулирование торговли. *Закон*. 2005. № 5. С. 3–5.
5. Хрімлі К. О. Поняття господарсько-торговельної діяльності. *Актуальні проблеми держави і права*. 2014. Вип. 74. С. 217–222.
6. Кравець І. Поняття та функції організаторів торгівлі за законодавством України. *Право України*. 2018. № 6. С. 71–85.
7. Полтавський О. Щодо визначення поняття «торговельна діяльність» та її ознак. *Підприємництво, господарство і право*. 2015. № 2. С. 19–22.
8. Гончаренко О. М. Теоретико-правові засади саморегулювання господарської діяльності: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.04. Київ, 2020. 36 с.
9. Гулевська Г. Ю. Акти приватноправової уніфікації як прояв *soft law* у регулюванні міжнародних торговельних відносин. Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «*Міжнародні відносини: історія, теорія та практика*» (28 лютого 2019 року). Суми, 2019. С. 150–152.

References

1. Pro zatverdzhennia Natsionalnoi ekonomichnoi stratehii na period do 2030 roku: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 03.03.2021 r. № 179. *Uriadovi portal*. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-nacionalnoyi-eko-a179>
2. Bondarchuk, O. H., Bondarchuk, O. I. (2018). Vyznachennia poniattia y zmistu optovoi ta rozdribnoi torhivli yak odniiei z form hospodarsko-torhovelnoi diialnosti. *Yurydychnyi naukovyi elektroni zhurnal*, (1), 52–54.

3. Poniattia «torhivlia» ta «torhovelna diialnist» v mezhakh hospodarskoi diialnosti, ye rizni za svoim znachenniam. (12.08.2022). *Tsentrálne mizhrehionalne upravlinnia DPS po roboti z velykymy platnykamy podatkov. Yedynyi derzhavnyi vebportal elektronnykh posluh*. URL: <https://cvp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/605973.html>
4. Dutova, N. S. (2005). Poniatie i pravovoe regulirovanie torgovki. *Zakon*, 5, 3–5.
5. Khrimli, K. O. (2014). Poniattia hospodarsko-torhovelnoi diialnosti. *Aktualni problemy derzhavy i prava*, (74), 217–222.
6. Kravets, I. (2018). Poniattia ta funktsii orhanizatoriv torhivli za zakonodavstvom Ukrainy. *Pravo Ukrainy*, (6), 71–85.
7. Poltavskiy, O. (2015). Shchodo vyznachennia poniattia «torhovelna diialnist» ta yii oznak. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*, (2), 19–22.
8. Honcharenko, O. M. (2020). Teoretyko-pravovi zasady samorehuliuвання hospodarskoi diialnosti: avtoref. dys. ... d-ra yuryd. nauk: 12.00.04. Kyiv.
9. Hulievska, H. Yu. (2019). Akty pryvatnopravovoi unifikatsii yak proiav soft law u rehuliuванні mizhnarodnykh torhivelnnykh vidnosyn. Materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi internet-konferentsii «*Mizhnarodni vidnosyny: istoriia, teoriia ta praktyka*» (28 liutoho 2019 roku). Sumy, 150–152.

Andriy Fatieiev. Legal Regulation on the Economic Trade Activities: Trends and Prospects

The author examines topical issues on legal regulation of economic trade activities in conditions of full-scale war, obtaining the EU candidate country status. It is analyzed the challenges and legislative trends in regulating the economic trade activities; as well as identified directions for improving the legal regulation of such activities in current economic conditions. It is emphasized that it is trade that plays a significant role in the forming the economic potential of Ukraine. The author concludes that economic trade activity is a type of economic activity that is carried out by business entities (business organizations and individuals) in the field of commodity circulation; on a professional basis; for a fee; in order to satisfy the consumers' needs. Legal basis for the economic trade activities is provided by the Economic Code of Ukraine; Ukrainian laws, which regulate different types of domestic trade; numerous subordinate regulatory legal acts (in particular, Trade Rules), ethical codes, trade customs (domestic and international); international acts.

The author emphasizes that the lack of a single definition of the «economic trade activity» concept, as well as the Law of Ukraine on economic trade activities that causes practical problems. Based on the analysis of Ukrainian current legislation, international trade regulations, the European Union legislation, the expediency of adopting a special law on economic trade activity is substantiated in order to develop the provisions of the Economic Code of Ukraine, in particular forms of economic trade activities, terms of its fulfillment; peculiarities of organizing particular types of trade; means of state regulation; state support for business entities that sell socially significant goods; rights and obligations of subjects of such activity, protection of their rights and interests; essential terms of business contracts on economic trade activities and responsibility of subjects of trade activities, self-regulation of the abovementioned activities. The implementation of such proposals will contribute to the development of domestic trade, as well as increase the level of trade service for consumers and protection of their rights.

Keywords: commercial trade activity, economic entities, economic legislation, wartime, EU legislation, internal trade, international trade, self-regulation, soft law.